

Josef Daniel Beneš

Pan Beneš se narodil v roce 1941 v Praze, dětství prožil se svými 5 sourozenci v Nymburku, kde chodil do národní školy, poté na gymnázium. Pěstoval spoustu zájmů a koníčků, mezi které patřila hra na piano, zpěv, kanoistika, rád hrál fotbal. Přestože vyrůstal v době, která nepřála náboženství a církvím, přihlásil se na Komenského evangelickou bohosloveckou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. „ Po fakultě jsem nemohl jít hned do církevní služby, nýbrž jsem musil být dva a půl roku nejprve ve vojenské službě a potom jsem pracoval jako horník v uranových dolech na Příbrami. Byla to pro mne zásadní zkušenost,“ uvádí pan Beneš. Následně se stal farářem a pracoval na faře na východě Čech. V roce 1970 emigroval z bývalého Československa přes Rumunsko do Ženevy, kde žije dodnes se svojí ženou. Společně vychovali 2 děti. V roce 1989 jel navštívit svobodné Československo a po letech se tak mohl setkat se svou rodinou, přáteli, navštívit svobodně svou rodnou zemi. Poté se věnoval i spolupráci s evangelickým sborem kostela U Salvátora v Praze a dodnes udržuje kontakty s českou kulturou a českou zemí.

Pan Beneš je autorem několika románů a sbírek povídek. Ve své autobiografii Až za mnou přijdeš se vrací do svého mládí. Současně působí jako člen Správní rady Nadačního fondu P. Pittra a O. Fierzové, nadace má za cíl šířit dílo humanisty P. Pittra, který pomáhal konkrétními činy lidem v nesnázích. Je aktivním členem v krajanském spolku Beseda Slovan v Ženevě.